

DR. CSKÁNY CSILLA
BESZÁMOLÓ A KIS EMBEREK DALAI MŰHELYMUNKÁRÓL
Játékos és kreatív módszerek a gyermekkórus munkájában¹
Kolozsvár | 2026. szeptember 2–3. | BBTE Református Tanárképző és Zeneművészeti Kar

A Romániai Magyar Dalosszövetség 2026. szeptember 2–3-án Kolozsváron rendezte meg a *Kis emberek dalai – játék, ének, közösség* című kétnapos szakmai műhelyt. A foglalkozás vezetője **Ferencziné dr. Ács Ildikó** zenepedagógus, egyetemi tanár volt. A programnak a Babeş–Bolyai Tudományegyetem Református Tanárképző és Zeneművészeti Kara adott otthont.

A műhelyt elsősorban fiatal, pályakezdő óvodapedagógusoknak, tanítóknak, zenetanároknak és gyermekkarokat vezető karnagyoknak szerveztük. Számukra különösen fontos, hogy olyan módszereket ismerjenek meg, amelyeket már a következő énekórán vagy kóruspróbán biztonsággal alkalmazhatnak. A szeptember eleji időpont ezt a célt is szolgálta: a résztvevők a tanév kezdetén kaptak használható ötleteket, új repertoárt és módszertani ösztönzést.

A játék, mint tudatos zenepedagógiai eszköz

A két nap középpontjában azok a rögtön alkalmazható zenei játékok álltak, amelyek egyszerre teremtenek oldott légkört és fejlesztenek fontos zenei képességeket. A figyelmet és az összpontosítást ösztönző gyakorlatok a közös munkára hangolták a csoportot. A hallásfejlesztő játékok az egymásra figyelést, a pontos intonációt és a zenei memória működését segítették. A képeket, mozdulatokat, verseket és grafikus jeleket felhasználó feladatok a művészi szépérzék, a képzelőerő és a zenei kifejezőkészséget gazdagították.

¹ Dr. Csákány Csilla, egyetemi adjunktus BBTE-RTZK, a Romániai Magyar Dalosszövetség elnöke

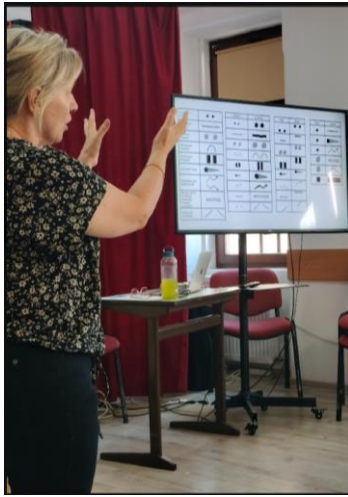
Ferencziné dr. Ács Ildikó

Ács Ildikó pontosan ráérezett arra, milyen segítségre van szükségük a pályakezdő pedagógusoknak és karnagyoknak. A gyakorlatokat érthetően, lépésről lépésre magyarázta el, közben pedig mindig megmutatta azt is, miként lehet egy-egy feladatot a gyermekek életkorához, a csoport létszámához vagy a foglalkozás céljához igazítani. A résztvevők minden módszert saját élményként próbáltak ki: körben állva énekeltek, mozgásos és gesztusos feladatokat végeztek, ritmusképleteket szólaltattak meg, és grafikus jelrendszereket alakítottak hanggá.

Ének mozgás kép és szó

Az első nap foglalkozásai az ének és a mozgás kapcsolatától a grafikus notáción és a ritmikai készségfejlesztésen át a képek és a zene összekapcsolásáig vezettek. A bemutatott feladatokban a mozdulat nem egyszerű kísérőelem volt, hanem a ritmus, a forma és a zenei karakter megértésének eszköze. A grafikus jelek lehetőséget adtak arra, hogy a kottaolvasásban még kevésbé jártas gyermekek is alkotó módon kapcsolódjanak be a közös zenélésbe. A képekből és vizuális mintákból kiinduló gyakorlatok a megfigyelést, a zenei asszociációt és a kreatív döntést egyaránt mozgósították.

A második napon a beéneklés, a gyermekkori hangképzés, a versek és a zene kapcsolata, valamint a műtanítás és a vezénylés gyakorlati kérdései kerültek előtérbe. A Kis emberek dalai című anyag jól érzékeltette, hogyan kapcsolható össze a hangképzés a játékkal és a közösségi élménnyel. A résztvevők olyan beéneklési és hangképzési megoldásokat ismertek meg, amelyek a gyermekhang természetes használatát segítik, miközben fenntartják a figyelmet és a tanulás örömeit.

Ferencziné dr. Ács Ildikó

Repertoár és műtanítás

A műhely a módszertani játékok mellett a gyermekkari repertoár bővítésére is alkalmat adott. A közös éneklés és vezénylési gyakorlat során többek között W. De Pue, Decsényi János, Horváth Barnabás, Kocsár Miklós, Kodály Zoltán és Aulis Sallinen művei kerültek elő. Az eltérő karakterű darabok alkalmat teremtettek a tanítási folyamat megtervezésére, a nehezebb zenei részletek előkészítésére és a vezényléstechnikai megoldások kipróbálására.

Különösen értékes volt, hogy a szakmai magyarázatok minden esetben konkrét zenei helyzetekhez kapcsolódtak. A résztvevők nemcsak egy feladat menetét ismerték meg, hanem annak pedagógiai célját is: mit fejleszt, milyen sorrendben érdemes bevezetni, hogyan tartható fenn vele a gyermekek figyelve, és miként vezet tovább az igényes közös énekléshez.

A műhelymunka résztvevői

A műhelymunka résztvevői

Közösen megszerzett tapasztalat

A kétnapos műhely legfontosabb eredménye a közvetlenül használható szakmai tapasztalat volt. A résztvevők olyan játékokkal, gyakorlatokkal és kórusművekkel gazdagodtak, amelyekből saját csoportjuk életkorához és tudásszintjéhez igazodva válogathatnak. Ugyanilyen fontos tapasztalatot jelentett az is, hogy a játékoság és a szakmai igényesség jól erősíti egymást: az örömteli tevékenység figyelmesebb halláshoz, pontosabb együttműködéshez és kifejezőbb énekléshez vezethet.

A program megerősítette, hogy a pályakezdő zenetanárok és gyermekkarvezetők támogatásában nagy szükség van a gyakorlatközpontú műhelyekre. Ács Ildikó felkészültsége, világos magyarázatai és érzékeny pedagógiai szemlélete olyan biztos kiindulópontot adott, amelyből a résztvevők saját ötleteiket is továbbépíthetik. A két nap közös éneklése, játéka és felfedezése így a következő tanév mindennapi munkájában folytatódhat tovább. A Romániai Magyar Dalosszövetség ezért kiemelt programpontként vállalja a pályakezdő zenetanárok és karnagyok gyakorlatközpontú szakmai támogatását, amely nélkülözhetetlen ahhoz, hogy pályájukon lendületes, hiteles és karizmatikus zenepedagógusokká, közösségformáló karnagyokká váljanak.